

Maandag 19 februari

Vandaag brengen we de dag door in Assisi. Assisi is een schilderachtig stadje, geheel gebouwd in de stijl van de middeleeuws-Italiaanse architectuur. Het is hier zelfs een regel; als je iets wil bouwen, moet dat bij de stijl van de stad passen.

We bezochten als eerste de Basilica di San Francesco d'Assisi. Zoals de naam luidt, is deze kerk gewijd aan Franciscus van Assisi en het is een reusachtige kerk met fresco's, beelden en nog veel meer decoraties. Een prachtig plaatje, maar het is de vraag of Franciscus dat kan waarderen, aangezien hij juist stond voor een simpel, zelfs armoedig leven.

Meneer Makkenze vertelt daarna waarom iemand zoals Franciscus juist rond de 12e en 13e eeuw zo hard nodig was. De kerk was in die tijd ziek. Geestelijken waren rijk en werden rijker door kerkelijke ambten te verkopen aan ongeschoolden. De geestelijken waren er ook niet als men ze nodig had en bovenal waren de pausen aan het botsen met keizers. Pausen vochten in plaats van dat ze de vrede bewaarden. Daarnaast was er ook veel armoede. Daarom was Franciscus nodig. Hij was iemand die alles gaf voor Jezus en de armen. Franciscus had zelfs een ridderorde gesticht. Ridderorden waren enorm populair in de middeleeuwen en werden gebruikt om te vechten. De ridderorde van Franciscus vocht ook, maar dan met het woord.

In Basilica di San Francesco d'Assisi wordt in een serie fresco's het leven van Franciscus afgebeeld. De fresco's wijken af van de Byzantijnse schilderkunst door de vele verschillende kleuren en de expressieve gezichten en houdingen van de mensen.

In de meeste schilderijen en beelden van Franciscus is hij afgebeeld met het stigma van Jezus. Een fresco in de kerk beeldt ook af hoe hij die wonden op zijn handen, voeten en onder zijn hart kreeg. Het scheen dat Franciscus ooit buiten het klooster zat te mediteren, toen een engel verscheen en hem de tekenen van Jezus gaf.

De monniken die de kerk van Franciscus van Assisi beheren dragen een simpele tuniek met een touw om de middel waar drie knopen in zitten. De drie knopen staan voor drie beloften die de monniken hebben gedaan toen ze het klooster binnentreden: ik zal niet trouwen, ik zal in armoede leven en ik zal het altaar van het klooster gehoorzamen.

Na de lunch bezoeken we Eremo delle Carceri, een klooster waar monniken en nonnen leven zoals Franciscus leefde, simpel, in armoede en volledig gewijd aan het Christendom. Meneer Makkenze trachtte daarna te beredeneren waarom iemand in zulke armoede zou willen leven voor het geloof. Hij sprak over wat zonde is. Zonde is wanneer iemand zijn doel mist.

Meneer Makkenze gebruikte als voorbeeld de metro nemen in Rome. Stel dat je bij Termini opstapt en je moet met lijn A naar Ottaviano, maar als je bewust toch op lijn B stapt, dan heb je geen excuus. Als mens kunnen wij ervoor kiezen om de goede lijn te nemen, maar de mens heeft met zijn verlangen naar het materiële de verkeerde lijn gekozen. Daarom is Jezus geboren, om mensen terug naar de goede lijn te leiden. De mens moet Jezus vasthouden om op de goede lijn te blijven. Sommige mensen willen ervoor zorgen dat ze nooit op het verkeerde pad terechtkomen door zich volledig af te zonderen en zich volledig te wijden aan Jezus. Daarom kiezen mensen ervoor om in een klooster te wonen.

We bekeken nog de grotten waarin Franciscus en zijn broeders als kluizenaars hebben gewoond en meneer Makkenze vertelde nog iets over Franciscus' relatie met dieren.

Franciscus heeft ooit gepreekt voor de vogels en de vogels werden er stil van en verzamelden zich rond hem. Franciscus was ook tegen dierenleed. Hij vond dat mensen, die geschapen zijn door God, niet mochten beslissen over andere geschapen wezens. Daarom wordt Franciscus ook vaak afgebeeld met vogels of andere dieren en is 4 oktober, dierendag, ook in zijn naam.

In de avond bezochten we nog de Basilica di Santa Maria degli Angeli, de kerk van het dorpje waar wij verbleven, vlakbij Assisi. In deze kerk zit een bijzondere rozentuin. In deze tuin probeerde de duivel ooit om Franciscus te bekoren. Franciscus wilde liever lijden, dan de duivel volgen, dus sprong hij in de doornen. Toen hij dat deed, verschenen er plotseling engelen en werden de rozen met doornen verplaatst. Er groeien in die tuin nog steeds alleen rozen zonder doornen.